

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. Z.**, bývajúcej v P, zastúpenej JUDr. D. S., advokátkou v P, proti žalovanému **E. Z.**, bývajúcemu v P, zastúpenému JUDr. V. B., advokátom v P, **o zrušenie práva spoločného nájmu bytu**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. PN 5 C 68/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2006 sp.zn. 23 Co 119/06, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava rozsudkom z 8. februára 2006 č.k. 5 C 68/2004-46 zrušil právo spoločného nájmu účastníkov konania k 3-izbovému družstevnému bytu s príslušenstvom, nachádzajúcemu sa v P, na ul. E na X poschodí a určil, že ako členka družstva bude ďalej byt užívať žalobkyňa, ktorá bude aj výlučnou nájomkyňou tohto bytu. Žalovanému uložil povinnosť vyst'ahovať sa z bytu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom mu právo na bytovú náhradu nepriznal. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak po zistení, že účastníci konania sa po rozvode manželstva nedohodli na ďalšom nájme bytu, pritom prihliadol na skutočnosť, že hlavnou príčinou rozvratu ich manželstva bolo nadmerné požívanie alkoholických nápojov žalovaným, a keďže deti boli zverené do výchovy žalobkyne určil, že žalobkyňa bude ako členka družstva ďalej výlučnou nájomkyňou predmetného bytu. Nepriznanie bytovej náhrady žalovanému odôvodnil tým, že pod vplyvom alkoholu sa dopúšťal fyzického ako aj psychického násillia.

Na základe podaného odvolania žalovaného Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudkom z 26. júna 2006 sp.zn. 23 Co 119/06 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nepridelenia bytovej náhrady a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania 4 688 Sk na účet jej zástupkyne JUDr. D. S., advokátke so sídlom v P. V napadnutej časti sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa o tom, že žalovanému nepatrí bytová náhrada.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podal včas dovolanie žalovaný. Žiadal zrušiť rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa a vec vrátiť na ďalšie konanie. V dôvodoch dovolania poukazoval na to, že odvolací súd nezhodnotil dôsledne všetky jeho tvrdenia v konaní pred súdom prvého stupňa. V tejto súvislosti poukazoval najmä na to, že o nadobudnutie predmetného bytu sa pričínil práve on, pričom sa nedopúšťal fyzických útokov na žalobkyňu ani detí a na tieto nevyvíjal ani žiaden psychický nátlak. Jeho stav po úraze hlavy je veľmi vážny, preto potrebuje samostatné bývanie. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že by mohol užívať spoločný dom v Obci O, pretože tento rodinný dom je neobývateľný. Záver odvolacieho súdu o tom, že mu nepatrí bytová náhrada preto nepovažoval za správny.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení na dovolanie žalovaného žiadala toto odmietnuť z dôvodu, že dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému zákon dovolanie nepripúšťa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania, proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu

vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V preskúmvanej veci žalovaný napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúce proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 238 ods. 2 a 3 O.s.p.

Keďže rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci a nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, tak v zmysle ustanovenia § 238 ods. 2, 3 O.s.p. neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Keďže dovolací súd má zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ust. § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 2, 3 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení.

Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci dovolanie žalovaného smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 238 ods. 2, 3 O.s.p. nebolo prípustné a neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalobkyňa mala v dovolacom konaní úspech a preto jej patrila náhrada trov konania proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyňa v dovolacom konaní náhradu trov podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p. neuplatnila, tieto nevyčíslila a iné trovy konania zo spisu

nevyplývali. Vzhľadom na uvedené dovolací súd žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :